

12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2025
Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
Ἡ ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΛΑΖΑΡΟΥ ΤΟΥ ΤΕΤΡΑΗΜΕΡΟΥ

Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (ἡ' αἰ.)· Ἀνθούσης
δσίας (†801).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♯ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ε ρ χο με νο σεν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ε ρ χο με νο σεν ο νο μα τι Κυ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ παρὸν Τροπάριον

Τ ην κοι νην α να στα σιν προ τ ε σ ε πα θ ε σ πι σ τ ε
με νος εκ νε κ ρ ω ν η γει ρ α σ τον Λ α ζ α ρ ο ν Χ ρι σ τε ε
ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δε σ τα της
νι κ η σ συμ βο ο λα φε ρ ο ν τ ε σ σοι τ ω νι κ η τη τ ε θ α

να τῶ βο ὠ ὠ μεν ὠ ὠ σαν να εν τοις υ ψι
 στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο μενος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ου
 τὸ τέλος : εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ῶ ῶ ῶ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ Κάθισμα
τό, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.]

Μετὰ δὲ ταύτην τὴν Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Πα ρ

Κ α τοι κτειρας της Μαρθας και Μα ρι ας τα δα κρου
 α εκ κυ λι σαι τον λι ι θον εκ τῶ τα φῶ προ
 σε ταξασχρι στε ε ο Θε ος α νε στησας φω νη σαστον
 νε κρον την τῶ κο σμῶ Ζω ο δο ο τα δι αυ
 τῶ πι στῶ με νος α να στα σιν δο ο ξα τη δυ
 να στει α σῶ σω τηρ δο ο ξα τη ε ε ξῶ σι α σῶ
 δο ξα τω δι α λο γῶ πα αν τα συ στησα με ε νω

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ Ϟε ϟ

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϞ

Των Αγγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϞ θα να α
τϞ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϞ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϞ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϞ μνη μα α τος

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματα σ^{u q}

Λι ανθρωϊ μυροφοροι εδραμον προς το μνη
μα σθη νο λο γσαι ^{u q} αλλ ε πεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ειπε θρηνο και ρος πεπαι
μη κλαιε τε ^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε ^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματα σ^{u q}

Μυροφοροι γυναικες με τα μυρων
ελθσαι προς το μνημα σ^{u q} Σωτηρ εν η χ^δ εν

το Αγγε ελθ προς αυτας φθεγγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ^{u q} ως Θεος

γαρ ε ξανεεστη τ^δ μνη η μαατος ^{u q}

Δοξα Πατρι και Υιω ^{v' 22} και Αγιω Πνευματι ^{u q}

Προσκυνησμεν Πατε ερα και τον τ^δ τ^δ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τες αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q} (δισ)

Τò τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{u q}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

Καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣᾿β̣ — Κε ρ

Η πη γη της σο φιας και της προ γνω σε ως τς
πε ρι Μαρθαν η ρω τας εν Βη θα νι α πα ρων
που τε θη κα τε βο ων τον φι λον Λα ζα ρον ον δα
κρου σας συμ πα θως τε τρα η με ρον νε κρον α νε ε στη
σας τη φω νη η η η σου Φι λαν θρω πε και Οι
κτι ιρ μον ως ζω ο δο ο της και Κυ υ ρι ι
ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

[Εἶτα γίνεται ἀνάγνωσις τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, περὶ τῆς Ἑορτῆς Λόγων ξγ' καὶ ξδ'.]

* * *

Εὐαγγέλιον δὲ οὐ λέγομεν, εἰ μὴ μόνον·

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιριμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ ἐπόμενοι δύο κανόνες μέχρι τῆς ς' ᾠδῆς,
ἐκεῖθεν δὲ τὰ τετραῶδια [εἰς στίχους ιβ'].

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ
θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον τεθνεῶτα, νεύματι τῷ θείῳ ἐξανέστησας, πλαστοουργὸς
ὡς ὑπάρχων, καὶ ζωῆς ταμιοῦχος Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λόγῳ τὸν τεταρταῖον, Λάζαρον ἀνέστησας Ἀθάνατε,
σκοτεινόμορφον Ἄδου, διαλύσας ἰσχύϊ βασιλείου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πᾶσι τῆς ὑπερθέου, γνώρισμα Θεότητος, ὑπέδειξας, ἐκ τῶν
νεκρῶν ἐγείρας, τετραήμερον Λάζαρον Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σήμερον Βηθανία, προανακηρύττει τὴν Ἀνάστασιν, Χριστοῦ τοῦ
ζωοδότου, τῇ ἐγέρσει Λαζάρου χορεύουσα.

Ἄτερος Κανὼν. Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πρὶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν, τὴν σύμπασαν Κτίσιν, καὶ
γινώσκων τῶν καρδιῶν, ταμεῖα προλέγεις ὡς Δεσπότης, τοῖς
Μαθηταῖς τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ἄνθρωπον φύσει οὐσιωθεῖς, Χριστὲ ἐκ Παρθένου, τοῦ
Λαζάρου σὺ τὴν ταφὴν, μαθεῖν ἐπηρώτας ὡς ἄνθρωπος, οὐκ
ἀγνοῶν ὡς Θεὸς ὅπου ἔκειτο.

Δόξα.

Πιστούμενος Λόγε τὴν σεαυτοῦ, Ἀνάστασιν ὄντως, ὡς ἐξ ὕπνου
τὸν προσφιλεῖ, ἀνέστησας ἤδη ὀδωδότα, τὸν τεταρταῖον νεκρὸν ἐκ
τοῦ μνήματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ,
εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος,
ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς,
τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δύο προβαλλόμενος, τὰς ἐνεργείας σου ἔδειξας, τῶν οὐσιῶν,

Σῶτερ τὴν διπλόην· Θεὸς γὰρ εἶ καὶ ἄνθρωπος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄβυσσος ὧν γνώσεως, σὺ ἐρωτᾷς ποῦ τέθειται, ὁ τεθνεὼς, μέλλων ἀναστήσειν, Ζωοδότα τὸν κείμενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τόπους ἀμειβόμενος, ὡς γεγονῶς βροτὸς πέφηνας, περιγραπτός, ὁ πληρῶν τὰ πάντα, ὡς Θεὸς ἀπερίγραπτος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον ἐξήγειρας, τῷ θεϊκῷ Χριστὲ ῥήματι· καμὲ πολλοῖς, πταιίσμασι θανέντα, ἐξανάστησον δέομαι.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπιστὰς σὺ τῷ τάφῳ, θαυματουργὲ Κύριε, ἐν τῇ Βηθανίᾳ, Λαζάρου, τοῦτον ἐδάκρυσας, νόμῳ τῆς φύσεως, πιστοποιῶν σου τὴν σάρκα, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς μου, ἦν περ προσείληφας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς Μαρίας τὸ πένθος, σὺ παρευθὺς ἔπαυσας, Σῶτερ, καὶ τῆς Μάρθας, δεικνύων τὸ αὐτεξούσιον· σὺ γὰρ ἀνάστασις, καὶ σὺ ζωὴ ὡσπερ ἔφης, ἀληθείᾳ πέλεις γάρ, καὶ πάντων Κύριος.

Δόξα.

Εἰλημμένον κειρίαις, τὸν προσφιλῆ Κύριε, Ἄδου ἐκ νεκάδων, καὶ ζόφου τοῦτον ἀφήρπασας, σὺ ἐν τῷ λόγῳ σου, τῷ πανσθενεῖ τοῦ θανάτου, διαρρήξας κλειθρὰ τε, καὶ τὰ βασιλεία.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐνοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὠφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Συμπαρέστησαν Χριστῷ, αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, καὶ δακρῦσαι πικρῶς, καὶ ὀλολύζουσαι αὐτῷ, ἔφησαν· Κύριε, τέθνηκε Λάζαρος· αὐτὸς δὲ ὡς Θεός, οὐκ ἄγνωῶν τὴν ταφήν, ἠρώτα πρὸς αὐτάς· Ποῦ τεθήκατε; καὶ προσελθὼν τῷ τάφῳ προσεφώνει, τὸν τετραήμερον Λάζαρον· ὁ δὲ ἀνέστη, καὶ προσεκύνει, τὸν αὐτὸν ἀναστήσαντα.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προγινώσκων τὰ πάντα ὡς ποιητής, ἐν Βηθανίᾳ προεῖπας τοῖς Μαθηταῖς· Ὁ φίλος ἡμῶν Λάζαρος, κεκοίμηται σήμερον· καὶ εἰδὼς ἠρώτας, φησί· Ποῦ τεθήκατε; καὶ τῷ Πατρὶ προσηύξω,

δακρύσας ὡς ἄνθρωπος· ὄθεν καὶ φωνήσας, ὃν ἐφίλεις ἐξ Ἄδου,
ἀνέστησας Κύριε, τετραήμερον Λάζαρον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι·
Πρόσδεξαι Χριστέ ὁ Θεός, τῶν τολμώντων προσφέρειν τὴν
αἴνεσιν, καὶ καταξίωσον πάντας τῆς δόξης σου.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ
ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῆ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι· καὶ
γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅλων, προηγόρευσας λέγων·
Ἄδελφοὶ καὶ γνωστοί, ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται· τούτοις
προλέγων καὶ ἐκδιδάσκων, ὅτι πάντα γινώσκεις ὡς Κτίστης
πάντων· ἄγωμεν οὖν πορευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν ξένην ταφήν, καὶ
θρῆνον τὸν τῆς Μαρίας, καὶ τὸν τάφον Λαζάρου ὀψώμεθα· ἐκεῖ
γὰρ μέλλω θαυματουργεῖν, ἐκτελῶν τοῦ Σταυροῦ τὰ προοίμια,
καὶ πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον. Πρῶτον τοῦ Μηναίου.

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Χαίρων, τελεύτα, Βασίλειε τρισμάκαρ·

Ἐκεῖ γὰρ ἤξεις, οὗ χαρᾶς πλησθῆς ὄσης.

Δωδεκάτη, Βασίλειε, ταφήια δύσσαο νεκρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης,
θυγατρὸς Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Ε'.

Στίχ. Ρίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,

Ἀνθοῦσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Δήμησ καὶ Πρωτίων ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφηρέθη,

Μεθ' οὗ κάραν προὔτεινε Δήμησ δημίω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος,
πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Στίχ. Εὔρε στεφάνους ἀρτίμητος Ἀρτέμων,

Πρέποντας αὐτοῦ τῇ τετμημένη κάρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυῖδ
καὶ Ἰωάννου. (Ζ' αἰ.)

Στίχ. Δούλους Θεοῦσ τρεῖς Ἀββάδας παθοκτόνους

Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι.

Ὁ Ὅσιος Ἀκάκιος ὁ νέος, ὁ ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος σκῆπη τοῦ

Καυσοκαλυβίου άσκήσας κατά τὸ ἔτος ,αψλ΄ (1730), ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ νέος σύ, Ἀκάκιε, τοῖς χρόνοις,
Ἄλλ' οὖν παλαιοὺς ὑπερῆρας τοὺς πόνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος, ἐπισκόπου Βερόνης τῆς ἐν Ἰταλίᾳ, τοῦ Ὁμολογητοῦ. (†380)

Στίχ. Πρὸς τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀγρεύσας πλήθη,
Ζήνων ἐτελεύτησεν, ποιμὴν Βερόνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἔτει ,Ϛυν΄ (6450) ἀπὸ κτίσεως κόσμου (ἤτοι τῷ 942), ἀνεκομίσθη ἡ τιμία Ζώνη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννήτων· μετὰ δὲ ταῦτα, ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῶ τῶν Χαλκοπρατειῶν, κατὰ τὴν λα΄ Αὐγούστου.

Στίχ. Ἡ Παρθενικὴν ὀσφὺν σφίγξασα Ζώνη,
Πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν ἄγεται δόξη.
Ζώνην τιμίαν τῇ βασιλίδι δίδως
Βασίλισσα πάντιμε Θεογεννήτωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ Β΄ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†1019)

Στίχ. Σέργιος ἐπίσκοπος Βασιλευούσης,
Βασιλέα Κύριον βλέπει ἀλήκτως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ κοίμησις τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ ἐγκλείστου, τοῦ ἐν Κύπρῳ άσκήσαντος. (†1219)

Στίχ. Κύπρου βλαστὸς κλεινὸς Ἐδὲμ χωρεῖ ἔνδον,
Νεόφυτος θεῖος, άσκήσεως στύλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἐπισκόπου Ῥυαζάν, τοῦ θαυματουργοῦ. (†1295)

Στίχ. Ὡς πλοῖον ἔχων Βασιλείος μανδύαν,
Ποταμὸν ἀνέπλευσε Χριστοῦ δυνάμει.

Εἶτα τὸ παρόν. Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Βαΐων, ἑορτάζομεν τὴν Ἐγερσιν τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου, φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τετραήμερου.

Στίχ. Θρηνεῖς Ἰησοῦ· τοῦτο θνητῆς οὐσίας.
Ζωοῖς φίλον σου· τοῦτο θείας ἰσχύος.

Ταῖς τοῦ σοῦ φίλου Λαζάρου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ᾠδὴ α΄.

Ἦχος πλδ̣ Γα ρ

Υγραν δι ο δευσαςωσει ξη ραν και την αι γυπι
τι ι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων ο Ισ ρα η
λι της α νε βο ο α τω λυ τρω τη και Θε ω η
μων α σω μεν

ᾠδὴ γ΄.

Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φε ρ γε Κυ ρι ε
και της Εκ κλη σι ας δο μη η το ρ συ με στε ρε ω
σον εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η α
κρο της των πι στων το στη ρι γμα μο νε φι λαν θρω πε

ᾠδὴ δ΄.

Συ μχ ι σχυς Κυ ρι ε συ μχ και δυ να μις
Θε ο ος μχ συ μχ α γα λ λι α μα ο πα τρι κχς
κολ πχς μη λι πων και την η με τε ε ραν πτω χει αν
ε πι σκε ψα μενος δι ο συν τω Προ φη τη η Αβ βα
κχμ συ κραυ γα ζω τη δυ να μει σχ δο ξα φι λαν

θρωπε ^Γ_δ

ᾠδὴ ε΄.

Ι να τι με α πω σω ^Γ_δ α πο τϛ προ σω πϛ
σϛ το φως το α δυ τον ^Γ_δ και ε κα λυ ψε με ^Δ_ρ το αλ λο
τρι ον σκο τος τον δει λαι ον ^Γ_δ αλλ ε πι στρε ψον με ^Δ_ρ και
προς το φωστων εν το λων σϛ ^Γ_δ τας ο δϛς μϛ κα τευ θυ
νον δε ο μαι ^Γ_δ

ᾠδὴ Ϛ.

Ι λα σθη τι μοι Σω τηρ ^Δ_ρ πολλαι γαρ αι α νο μι αι
μϛ και εκ βυ θϛ των πα θων α να γα γε δε ο μαι ^ν_δ προς
σε γαρ ε βο η σα και ε πα α κϛ σον μϛ ^υ_κ ο Θε
ος της σωτη ρι ας μϛ ^Γ_δ

ᾠδὴ ϛ.

Ο ι εκ της Ι ου δαι ας ^Γ_δ κα ταν τη σαν τες παι
δες εν Βα βυ λω ω νι πο τε ^Γ_δ τη πι στει της Τρι
α α δος την φλο γα της κα μι νου κα τε πα α τη
σαν ψα λλον τες ^Γ_δ ο των πα τε ρων η μων Θε ος ευ

λο γη τος ει ^Γδ

ᾠδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τον Βασιλεεα^υτων ουρανων υμν⁸οσι^Δστρατιαι των Αγγελων υμνειτε^ν και υπε^χρουψουτε εις παντας τ⁸ους αιων^αα^ας ^Γδ

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἄπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς τὸν ὄρθρον ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας.

ᾠδὴ θ΄.

ᾠχος ^λδ Νη ρ

Την αἰνήνενδοξωσ^ντιμησωμεν^δ λαοιοι Θεοτοκον^Δτην τοθειον^ρπυυρεν^ργαστρια^ρφλεκτως^ρσυλλαβουσα^ρυμνοιοις^ρασιγητοις^ρμεγαλυ^ρνο^νμεν^ν ^δδ

(δίς)

Δοξα σοι Θεοσημωνδοξα σοι^ν ^δδ
Οι λαοιδοντες^νβαδιζοντα^ννεκροοντε^ρ ^δδ
ταρ^Δταιον^δεκπλαγεν^ρτες^ρτωθαυματι^ρτωλυ

τρω τη η α νε βο ων Θε ον σε εν υμ νοις με γα λυ υ
νο μεν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Π ρο πι στων την εν δο ξον ε γερ σιν την ση ην

ω Σω τηρ μη νε κρο ον τε τρα η με ρον ε λευ θε

ροις εξ Α δα Λα ζα α ρον εν υμ νοις με γα λυ υ νω σε

Κυρίως Θεοτόκον. Ἦχος Γα ρ

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Τ ι μω ων σθ τον Πα τε ρα και α πο δει κνυ υ

ων ως ουκ α ντι θε ος η σθα προ σε ευ χη Χρι στε

αυ τε ξου σι ως ε γει ρας τον τετρα η με ρον

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ε κ τα α φθ τε ταρ ται ον Λα ζα ρον ε γει ει

ρας της τρι η με ρα Χρι στε μη ε γερ σε ως πα

να λη θε στα τον πα σι δει κνυ εις μαρ τυ ρα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

B α δι ι ζεις και δα κρυ εις φθεγγη τε Σω τη ηρ

μου την αν θρω πι νην δει κνυς σου ε νερ γει αν την

θε ι κην δε μη νυ ων ε γειραις Λα ζα ρον

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

E νη ηρ γη σας α φραστως Δε σπο τα Σω τη ηρ

μου καθ ε κα τε ρων των δυ ο σα φυ σε ων αυ

τε ξου σι ω θε λη σειτην σωτη ρι αν μου

Καταβασία.

K υ ρι ι ως θε ο το κον σε ο μο λο γα ρ

μεν οι δι α σα σε σω σμε νοι Παρ θε ε νε α γνη

συν α σω μα τοις χο ρει αις σε με γα λυ νον τε ε ε

ες

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι - θ

Α^{Δι} γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^ε (δίς)

τὸ τρίτο.

Α^{Δι} γι ος Κυ ρι ος ^Δ ο Θε ος η ^χ μω ^Δ ω

^Δ ων

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἦχος Γα ρ

Α^{Γα} ο γω σου Λο γε τῶ Θε ^Μ ς ς ς ς ς ς

^{Γα} ς ^π Λα ζα ρος νυν ε ξαλ ^Μ λε ^ρ ται ^ρ προς ^ρ βι ον πα

λιν ^Μ δρο ^ρ μη η η η η σα ^ρ α α α α α ^π ας

^{Γα} και με ^Μ τα ^ρ κλα ^ρ δων ^ρ οι ^ρ οι ^{Γα} λα ^ρ οι ^ρ σε ^ρ κρα ^ρ ται

^{Νη} ε ^Δ γε ^ρ ραι ^ρ αι ^ρ ρσ ^ρ σιν ^ρ ο ^ρ τι ^ρ εις ^ρ τε ^ρ λος ^ρ ο

^{Γα} λε ^ρ ε ^ρ ε ^ρ σεις ^ρ τον ^ρ Α ^ρ δην ^ρ θα ^ρ να ^ρ τω ^ρ σου ^ρ (δίς)

Δ^{Γα} ι ^Μ α ^ρ Λα ^ρ ζα ^ρ ρσ ^ρ ε ^ρ Χρι ^ρ στο ^ρ ο ^ρ ο ^ρ ο ^ρ ο ^ρ ο

^π ος ^ρ η ^ρ δη ^ρ σκυ ^ρ λευ ^ρ ει ^ρ θα ^ρ να ^ρ τε ^ρ και ^ρ που ^ρ σου

^Μ Α ^ρ δη ^ρ το ^ρ νι ^ρ ι ^ρ ι ^ρ ι ^ρ ι ^ρ κο ^ρ ο ^ρ ο ^ρ ο ^ρ ο ^ρ ο ^ρ ος

^{Γα} της ^Μ Βη ^ρ θα ^ρ νι ^ρ ας ^ρ ο ^ρ ο ^ρ κλαυ ^ρ θμος ^ρ νυν ^ρ ε ^ρ πι

σε με θι ι στα ται παν τες κλα δες της νι ι ι
κησ αυ τω ε πι σει ω μεν

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Ἁ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δοξα αυ τη

ε σται πασι τοις οσι ι οις α α αυ τσ

Α να στα σις και ζω η των αν θρω ω ω πων υ

^M πα αρχων Χρι ι στε ^{Πα} εν τω μνη μα τι Λα ζα ρα
 ρ ε ε πε ε στης ²² πι στρ μενος η μιν τας δυ ω ρ σι
 ας σρ ρ μα κρο ο ο ο θυ υ υ υ με ⁹ ο τι Θε ος
 και αν θρω ω ποσ εξ α γνης Παρ θε ε νου πα α ρα
^{Πα} γε ε ε ε γο ο ο ο νας ⁹ ως μεν γαρ βρο τος ε πε
 ρω τας που τε ε θα α πται ²² ως δε Θε ος α νε στη
 σας ζω η φο ρω νευ μα α τι τον τε τρα η η η η
 με ε ε ε ρον ⁹

^χ Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινειτε αυτον εν
 στερεωματι ⁹ της δυ ^χ να με ε ε ως α α αυ

⁹ τρ
^{Πα} Λ α ζα ρον τε θνε ω τα τε τρα η μερον α νε
^M στη η σας εξ α α δου Χρι ι στε ^{Πα} προ του σου θα να τρ
 δι α σει ει ει ει ει ει σας του θα να α α
 του ου το κρα α α τος ⁹ και δι ε νος προ σφι λης
 την παν των αν θρω πων προ ο μη η νυ υ ων ²² εκ φθο ο

ρα α ας ε λευ θε ρι ι ι ι αν δι ο προ σκυ
νεν τες ος την παν το δυ ναμον ε ε ξ ο σι ι αν
βο ω ω ω με εν ευ λο γη με νο ος ει σω ω τηρ ε
λε η σο ο ο ον η η η η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πλη θος της με γα λω συ υ νης α α

αυ τ ο

M Πα θα και **M** Μα ρι α τω σω τη η ρι ε ε

ε λε ε ε ε γον ει ης ω δε Κυ ρι ε ουκ

αν τε θνη η κε Λα α α α ζα α α α ρος Χρι στος

δε η α να στα α σις των κε κοι οι οι οι μη η με

ε ε νων τον η δη τε τρα η η με ε ρον εκ

νε κρων α νε ε ε ε στη η η η σε δευ τε παν τε

ες οι πι ι στοι τ ο τον προ σκυ υ νη η η σω ω ω

ω μεν τον ερ χο με νο ον ε εν δο ο ξη σω σαι

τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν ψαλ

τη ρι ι ω και κι θα α α ρα

Tης Θεο τη το ο ος σς Χρι ι στε πα ρε χων

τοις μα θη ταις σς τα συμ βο ο λα εν τοις ο ο οχλοις

ε τα πει ει νς σε α αυ τον α πο κρυ υ υ

υ υ υ ψαι τα α αυ τη ην βλ ο ο με ε ε

νος δι ο τοις α πο στο λοις ως προ γνω στης και Θε ε

ος τς Λα ζα ρσ τον θα να α τον προ ο η γο ο

ο ο ρε ε ε ευ σας εν Βη θα νι α δε πα ρω

ων τοις λα α οις τς φι λς σς τον τα φο ον α γνω ω

ων μα θειν ε ζη τει εις ως α α α αν θρω ω ω

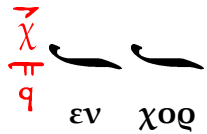
πος αλλ ο δι α σς τε τρα η με ε ρος α να α

στας το θει ον σς κρ α α α τος ε δη η η

λω ω ω σε παν το δυ να α με ε Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι

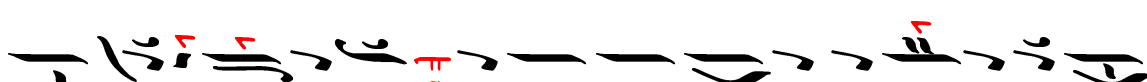
Ἦχος ♯ Πα ρ

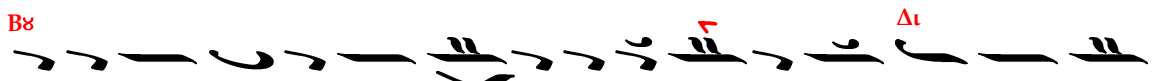
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν εν χορ

δαι αἰς καὶ ο ορ γα α α α νω

T ^M ^{B8}
ε ταρ ται ον η γει ρας τον φι λο ον σϛ Χρι ι

 ^{Πα}
στε και τον της Μαρθας και Μα ρι ας θρη νον ε ε

 ^Π ⁹
ε πα α αυ σας υ πο δει κνυ ων τοις πα α σιν ο

^{B8} ^{Δι}
τι αυ τος ει ο τα πα α αν τα πλη η ρων Θε ι κη

 ^{Πα}
δυ υ να α στει ει ει α αυ τε ξϛ σι ω ω ω θε

 ^{B8} ^Π ⁹
λη η η η μα α α α τι ω τα α χε ρϛ ϛ βιμ

^{Δι} ^M ^Δ ⁹
βο α α α α πα α αυ ϛως ω σαν να α εν

 ^{Δι} ^M ^{B8} ^Δ ⁹
τοι οις υ υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη με νο ος

 ^ε ⁹
ει ο ε πι πα αντων Θε ο ος δο ξα α σοι οι

^Π ⁹ ^χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^Π ⁹ ^χ
πα σα πνο η αι νε σα τω

 ^Π ⁹
τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

M ^{B8} ^ε ⁹
αρ θα τη Μα ρι α ε ε βο ο ο α ο

δι δα σκα α λος πα α α ρε ε στι και αι αι φω
 νειει ει ει σε προ ο σε ε ε ελ θε η δε δρομαι
 α ελ θε σα ο πα ην ε στως ο ο ο Κυ ρι ι ος
 ι δα ς σα α νε βο ο ο η η η η σε
 πε σα α προ ο σε κυ νη σε και τας α χρα αν τας
 πο δα ας σα κα τα φι λσα α ε ε λε ε ε
 γε Κυ ρι ι ε ει ης ω ω ω δε εκ αν α πε
 θα ανεν η μων ο ο α δε ελ φο ος

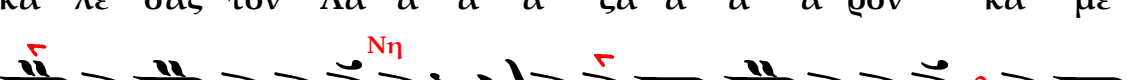

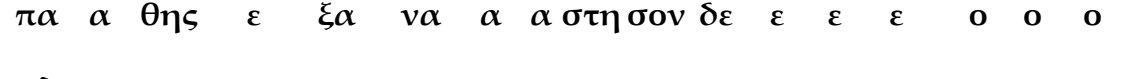
Ἦχος πλ. Νη ρ

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου,
 μη ε πι λα θη των πε ε νη η των σου ει ει εις
 τε ε ε ε λος
Λ α ζα ρον τε θνε ω τα εν Βη θα νι α η
 γει ει ρας τε τρα η η η η με ε ε ε ρον μονο γαρ
 ως ε πε στης τω ω ω μνη μα α τι η φω νη ζω ω
 η τω τε θνε ω τι γε ε ε γο ο ο ο νε

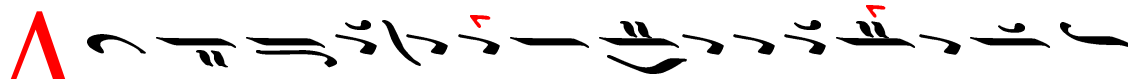

 και στε να α ξας ο ο α α α δης α πε ε ε λυ

 σε ε ε φο ο ο ο ο βω με γα α το θα α αυμα

 πο λυ ε ε ε ε λε ε ε ε ε Κυ υ υ ρι ε δο ο

 ο ο ξα α α α σοι

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου

 δι η γη σο μαι παν τα α τα α θαν μα σι

 ι ι α α α α σθ

K

 α θως ει πας Κυ ρι ε τη η η Μα α αρ θα

 ε γω ει μι ι η η α να α α στα α α α

 σις ερ γω τον λο γον ε ε ε πλη ρω ω σας ε ξα α δα

 κα λε σας τον Λα α α α ζα α α α ρον κα με

 φι ι λαν θρω ω πε νε κρον τοι οι οις πα θε ε σιν ως συμ

 πα α θης ε ξα να α α στη σον δε ε ε ε ο ο ο

 ο μαι

Ἦχος Δι-θ

 ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

M ε ε γα και πα ρα α δο ο ο ξον θα αυ

μα τε ε τε ε ε ε λε σται αι ση η η με ε ε

ε ρον ο ο τι νε κρον τε ε ε τα ρται αι ον εκ

τα φου Χρι στος φω νη η σας η η η η γει ει ει ει

ρε και αι φι ι ι ι λον ε ε κα α λε ε ε ε

σε δο ξο λο γη σω ω μεν α αυ τον ως υ πε

ρε ε εν δο ο ξο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον ως ται σπρε ε σβει ει ει αι σ του δι και αι ου ου ου

Λα ζα α ρου σω ση τα ας ψυ χα α ας

η η η η μων

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ πα ρχεις θε ο

το κε Πα ρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ ε

σα ρκω θε εν τος ο α δης η χ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται ^θ η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^θ ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^θ δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος $\overline{\alpha\beta\gamma\delta\epsilon}$ Δι-θ.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^Δ δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α ^Δ

Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
 γα α λην σε δο ο ξαν ^Δ

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πα ρα νι ε Θε ε ε Πα
 τερ παν το κρα α τορ ^Δ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σθ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τσ Θε ου ο Υι

ος τσ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τσ κο

ο ο σμσ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τσ κο ο σμσ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σσς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κα θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τσ φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε καταφυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μδ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τς

ποι ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μδ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σθ ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκς

σι ι σε Δ Α γι ος ο Θε ος Δ Α γι ος ι σχυ ρος

Δ Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω ω νων α μην Δ

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας Δ

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Δ Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Δ Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας Δ

Και τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον.

Ἦχος Δι-θ.

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ

χη γω της ζω η ης ημων θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το μεγαλεοοος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυριε Ελεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεηησον

Κυριε Ελεεεησον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεεηηησον

Κυριε Ελεεηηηησον

Κυριε Ελεεηηησον

Κυριε Ελεεεηηησον

Κυυυριε Ελεεεεηηησον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Μετὰ τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικά, καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' ᾠδὴ τοῦ α' καὶ ἢ Γ' ᾠδὴ τοῦ β' κανόνος.

Εἰ δὲ μὴ, τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»).

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α σ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι

α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148')

Τ ην κοι νην α να στασιν προ τ8 σ8 πα θ8ς πι στ8
 με νος εκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
 ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δεσ τα της
 νι κης συμ βο ο λα φεροντες σοι τω νι κη τη τ8 θα
 να τ8 βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι
 στοις ευ λο γη με νος ο ο εθ χο μενος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (Ψδ'2)

Την κοι νην α να στασιν προ τσ σα πα θς πι στσ
με νος εκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δεσ τα της
νι κης συμ βο ο λα φεροντες σοι τω νι κη τη τσ θα
να τσ βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι
στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο μενος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Ψδ'3)

Την κοι νην α να στασιν προ τσ σα πα θς πι στσ
με νος εκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δεσ τα της
νι κης συμ βο ο λα φεροντες σοι τω νι κη τη τσ θα
να τσ βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι
στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο μενος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ι ς ς ς

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Τ ην κοι νην α να στα σιν προ τϑ σϑ πα θϑς πι σϑ
με νος εκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες τα της
νι κης συμ βο ο λα φεροντες σοι τω νι κη τη τϑ θα
να τϑ βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι
στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο μενος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ου

Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Κοντάκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Τὰ ἄνω ζητῶν. ᾠχος Δι-Θ

Η παν των χα ρα Χρι στος η α λη η θει
α το φως η ζω η τῶ κο σμῶ η α να α σα
σις τοις εν γη πεφα νε ε ρω ται τη αυ τῶ
α γα θο ο τη τι και γε γο νε τυ ποστης α να
στα α σε ως τοις πα σι πα ρε χων θει αν α
α φε ε σι ι ιν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ὝΜΝΟΣ

Ἄντι τοῦ τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν.

ᾠχος Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α
λλη λῶ ῶ ῶ ῶ ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

λ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μις

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἐ Πα Ϝ

Δ Πα
υ υ ῶ υ υ υ να α α α α α
ῶ α α α α α α ῶ α α α α α
α α α α Δυ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι
ις

Ο
ο χο ο ο ο ο ο ο ο σοι οι οι
εις χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
ε ε βα α α ῶ α α πτι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ῶ ι ι ι σθη τε ε
χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο χο ο ο ο ο ον ε νε ε δυ υ
υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ
σα α α σθε ε ε ε χε ε ε ε ε ιε ε
ε ε ε ε ε Α α α α λλη η η λϝ ϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι

Α λλη η λ ς ς ς ς ς ι α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α ια α α

(ιδ' Ἰουνίου , α ϥ ζ' , Ι.Α.)

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη,
κατὰ τὸ ἀντίβολον κὺρ Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος Ϛ Πα ϕ

N ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α

ια α α μισ

O ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο σοι ει εις Χρι στο ο ο ο ο

ο ο ο ον ε βα πι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι σθη η η η η η η ε βα

α πι ι ι ι σθη η τε ε ε

Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ον ε νε ε ε ε ε δυ υ

υ υ υ υ υ υ ε ε νε δυ υ

υ υ υ υ

Καὶ ἄλλως:

Κε
Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Δι
ο ο ο ο ον ε νε ε δυ υ υ υ υ υ υ

Πα
υ υ υ υ υ σα α ε ε νε δυ υ

υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σα α ε νε ε

δυ υ υ υ υ υ σα σθε ε ε λιε ε ε ε ε

Μ Ζω
ε χε ε ε ε ε

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρθ' Ζω χ

Ε Ζω Μ Ζω
ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε

ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ε ρι ρε ρε

ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε

ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρε

ρεμ τε ρε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε

Δι
ρεμ Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε

ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
 τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι
 ρι ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε ε ρι
 ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε ε εμ τε ε ε ρι ρε
 ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ
 τε ε ρι ρε ρι ρι ι ρε ε εμ τε ε ε ε τε
 ρε ρε κε ε ε ε ρα α α α

Α α α α α α α α λλη η η η
 η λ ς ς ς ς Α λλη η λ ς ς
 ς ι ι α α α α α α α α α α
 α α α α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Σαββάτου τοῦ Λαζάρου (Ἑβρ. ιβ' 28 - ιγ' 8).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουῖα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰὺ Γα ϕ

Κυ ρι ος φω τι σμος μὲ και Σω τη ηρ μου τι να

φο βη θη η σο μαι

Χ Κυ ρι ος υ πε ρα σπι σης της ζω η ης μὲ

α πο τι νος δει ει λι α σω

Κυ ρι ος φω τι σμος μὲ και Σω τη ηρ μου τι να

φο βη θη η σο μαι

Χ Αν δρι ζου και κρα ται ου σθω η καρ δι ι α

σου και υ πο μει νοντον Κυ ρι ον

Κυ ρι ος φω τι σμος μὲ και Σω τη ηρ μου τι να

φο βη θη σο μαι αι αι αι

Ἦ διάκονος· Σοφία.

Ἦ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχομεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ καταναλίσκων. Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες Ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχομένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος·

πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν· Οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρρόυντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἳ τινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 113'.

Ἦχος Πάφ

A λλη λη ι̇ ι̇ α A λλη η λη ς ς
 ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α λλη λη ς
 ς ς ς ς ς ι̇ ι̇ α
Χ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν
 ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το Κυ ρι ος
 δυ να μιν και πε ε ρι ι ε ε ε ζω ω
 σα α α το

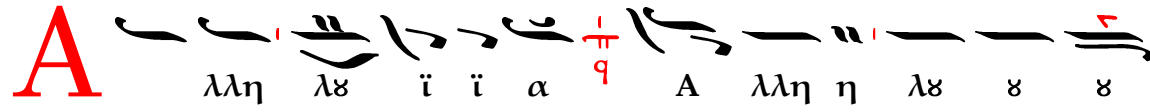
A λλη λη ι̇ ι̇ α A λλη η λη ς ς
 ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α λλη λη ς
 ς ς ς ς ι̇ ι̇ α
Χ Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κη με ε νην

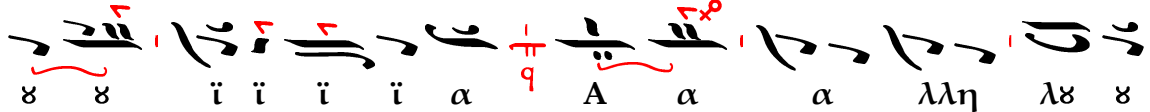
 η τις ου ου ου ου σα α λε ε ευ θη η

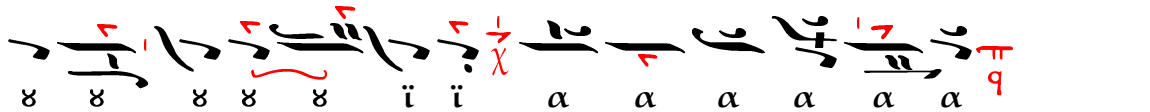
 σε ε ε ται

 Α λλη λσ ι ι α Α λλη η λσ σ σ

 σ σ ι ι ι ι α Α α α λλη λσ σ

 σ σ σ σ σ ι ι α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ια' 1-45).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ἦν δὲ Μαριάμ ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ραββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνήσω αὐτόν· εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. Εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὔρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε. Καὶ πολλοὶ

ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν ἵνα παραμυθῆσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, δώσει σοι ὁ Θεός. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. Λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε. Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. Οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶπε· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Οὐκ ἐδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν, πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε, ἥδη ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; Ἦσαν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου. Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτόν

καὶ ἄφετε ὑπάγειν. Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

ᾠδὴ Δι'

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

ᾠδὴ Παφ

ι τα α α α α α α α α α α
 Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι
 ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ στι
 ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ζο ο ο ο ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι
 ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη ζω ο

Δι
 ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο
 Πα
 ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 Μ Κε
 α α α α α χα α α α α τρι α α α α
 Πα
 α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ο ον
 Δι
 υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α θα α α
 Πα
 α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο
 Μ Κε
 σα α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α
 Πα
 α α α α α σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι
 Κε
 ο ο τι ι κη η η η η η η ην α πο
 Πα
 θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α α με ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 Κε
 ι ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α α α
 αν
 Πα
 Ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α
 α των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο
 ο ο με ε ε ε νοι
Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α
 τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νο ον
 τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη
 η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον
Π α ρα α σχα Κυ υ υ υ ρι ε

Π ^{Πα}
α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε ^Δ

Π ^{Πα}
α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε ^Δ

Π ^{Δι}
α ρα α σχϑ Κυ ρι ε ^Δ

Π ^{Πα}
α ρα σχϑ Κυ ρι ε ²²

Π ^{Πα}
α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ⁹

Σ ^{Πα}
οι Κυ υ ρι ι ε ⁹

Κ ^{Πα}
αι τω πνευ μα τι ι σϑ ⁹

Α ^{Πα}
γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} ^{Πα}
μϑ ^Δ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϑ ^Δ και

κα τα φυ γη η η η μϑ και αι ρυ υ ςη ης

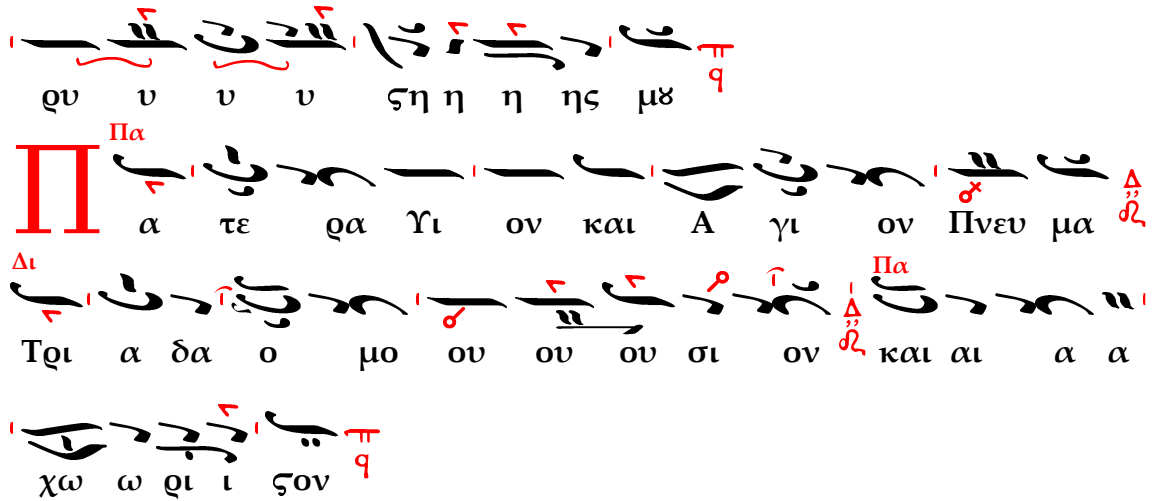
μϑ ⁹

Α ^{Πα}
γα πη η η η σω σε Κυ υ ^{Ετερον ἄργον}

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϑ ^{Δι} Κυ ρι

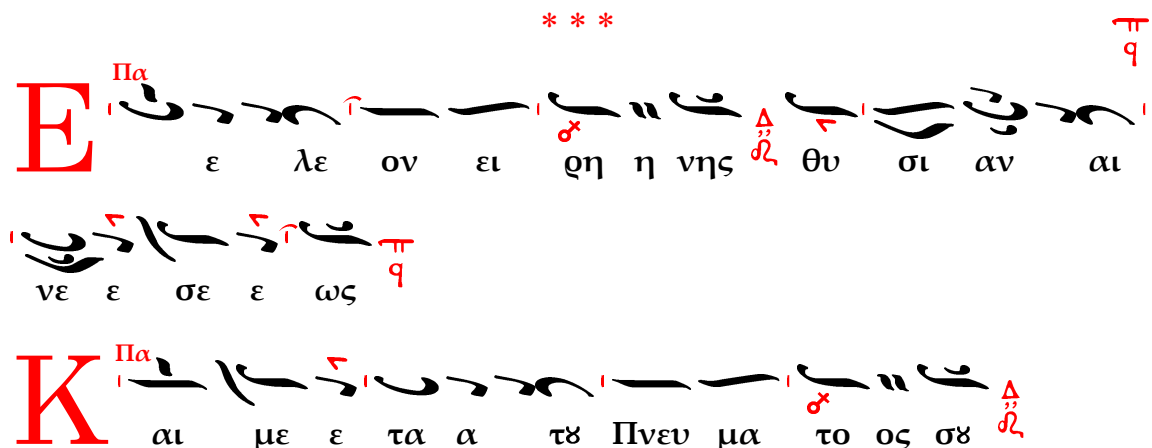
ος ςε ρε ω μα α α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ^Δ

^{Πα} ^Μ ^{Πα}
και κα α τα φυ υ γη η η η μϑ και αι

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} ε χο με ν προ σ τον Κυ ρι ι ο ν ^{Δι}

Α^{Πα} α ξι ο ο ν και αι δι ι και αι ο ν ^{Μ Πα} ^π

Α^{Πα} γι ο σ Α γι ο σ Α α γι ο σ Κυ ρι ο σ Σα β

βα ω θ ^{Δι} πλη η ρη σ ο ς ρα νο ο σ και η γη της ^{Πα}

δο ο ξη η σ ^π ω σα αν να α εν τοις υ

ψι ι σοις ^{Δι} ευ λο γη με νο σ ο ε ρ χο ο ο ^{Πα}

με νο ο σ εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^{Δι}

ω σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ^{Πα}

σοις ^π

Α^Μ α μην ^π

Α^{Μ Πα} α α α μη η η η η η η η ν ^π

Σ^{Πα} ε υ μ ν ς ς ς ς ς ς με ν σε ^π

Ευ λο γ ς ς ς ς με ν ^{Δι} σοι ευ χα ρι ^π

στ ς ς με ν Κυ υ ρι ι ε ^{Πα} και δε ο ^{Δι}

με θα α σ ^{Δι} ο Θε ε ο ο σ η η μων ^π

Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
Σήριξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγχνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ ,ἀλψς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
μικρὸν τῆ γγ' Ἰουλίου τοῦ τὸ ,βδ'.

I.A.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' Κανόνος.

Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

T^{Nη} ην α α γνην ε ε εν δο ο ο ξωως τι μησω
με εν^v λα α οι οι οι Θε ο το ο ο ο κον^Δ
την το θει ει ον πυ υ υ υρ εν γα α στρι^Δ α φλε
ε κτως συ υλ λα α βϝ ϝ ϝ ϝ σαν^Δ υ υ υ υ
υ υ μνοι οισ α σι γη η τοις με γα λυ νο ο με ε^M
ε εν^v

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, ἀργόν.

Ἦχος πλ' Νη ρ

T^{Nη} η ην Α α α α α α γνη η η η
η η ην^Δ εν δο ο ο ο ο ο ο ο ξω
ω ως τι ι ι μηη η η η η σω ω ω τι μη η
σω μεν^v λα α οι οι οι οι οι Θε ε ο

Δι
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο κο
 ο ο ο ον ^Δ την το ο θει ει ο ο ο ον πυ υ υ
 υ υ υ υ υ ρ ε ε ε εν γα α α στρι ι ι
 ι ι ι ι ι ^Δ α φλε ε ε ε ε κτω ως
 Δι
 συ υλ λα α β ρ ρ ρ ρ ρ ρ σαν ^Δ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ μνοι οι οι οι οι οι οισ α α
 σι ι γη η η η η η τοις με ε ε ε γα λυ υ υ
 υ υ νο ο ο ο ο ^χ με ε ε ε ε εν ^υ

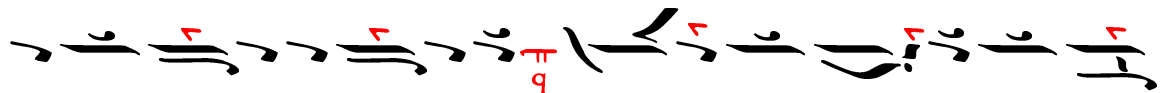

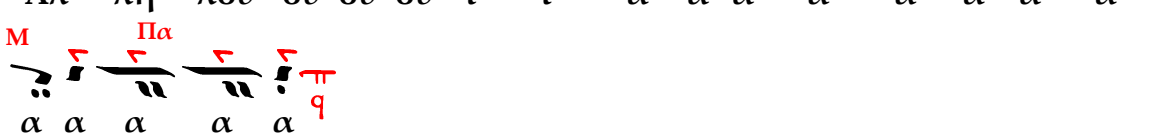
Ἔτονίσθη, ἐξηγήθη, ἐγράφη κβ' Ἀπο. βιβ', Ι.Α.

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος 4 Πα ρ

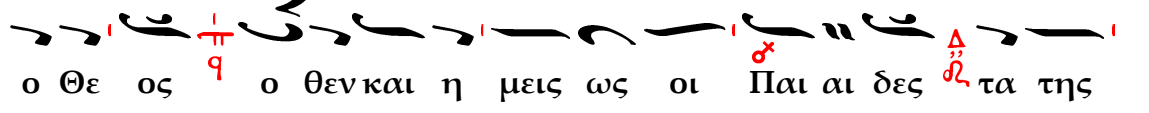
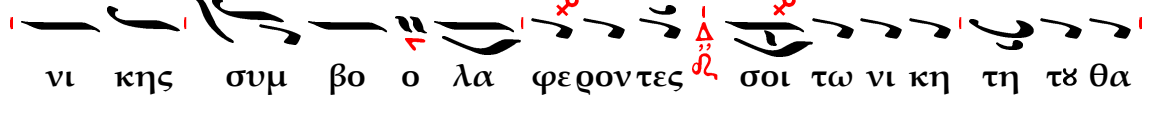
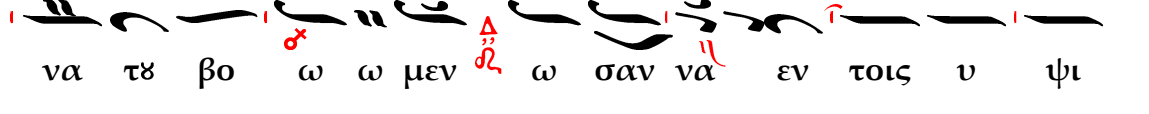

^Μ ^{Πα} ^{Δ-β'}
Ε κ στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
^Μ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α α α
^{Νη} α α α α α α α α α α α α α α α α α
^{Πα} ^υ α α α α α α α α α α α α α α α
^{Δι} α α α α α α α χα α α α α α ^Μ α α α

Πα M Πα
 α α α α α α α α α α α α εκ στο
Κε
 μα α το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος νη πι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
Πα
 νη η πι ι ι ι ι ι ω ων και αι αι α αι
M Πα Nη Πα
 αι αι αι αι αι αι αι θη η η η η η η η λα
 α α ζο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
M Πα
 ο ο ο ο ο και θη η λα ζο ο ο ο ο
Κε Δι
 ον τω ω ω ων κα τηρ τι ι ι ι ι ι ι ι ι
Κε
 ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
Πα
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι χαι α αι αι αι αι αι αι

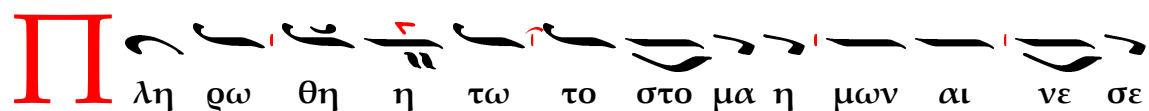
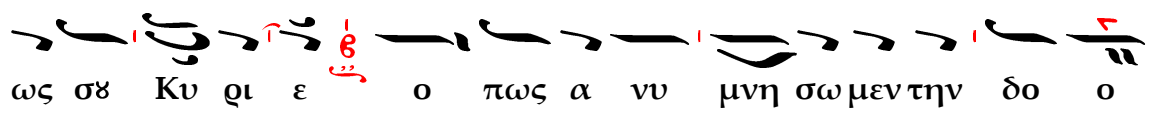

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 κα τηρ τι ι σω αι αι αι αι αι αι νο ο ο ον

 Αλ λη λου ου ου ι ι α α α α α α α α

 α α α α α

Μετά τήν μετάδοσιν, ἀντί τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τήν κοι νήν α να στασιν προ τῶ σῶ πα θῶς πι στῶ

 με νος εκ νε κρων η γειραστον Λα ζα ρον Χρι στε ε

 ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δεσ τα της

 νι κης συμ βο ο λα φεροντες σοι τω νι κη τη τῶ θα

 να τῶ βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι

 στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο μενος εν ο νο

 μα τι Κυ ρι ι ι ς ς ς

Ἦχος Δι - θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σῶ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σῶ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σ̣ε με τασ̣ χειν̣ μυστη̣ ρι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ων̣ τη̣ ρη̣ σον̣
 η̣ μας̣ εν̣ τω̣ σω̣ α̣ γι̣ α̣ σμω̣ ω̣ ο̣ λην̣ την̣ η̣
 με̣ ε̣ ραν̣ με̣ λε̣ των̣ τασ̣ την̣ δι̣ και̣ ο̣ συ̣ υ̣ νην̣ σ̣ε
 Α̣ λλη̣ λ̣ ι̣ α̣ Α̣ λλη̣ λ̣ ι̣ α̣ Α̣ λλη̣
 λ̣ ι̣ α̣ α̣ α̣

Ἦχος Δι-θ

Ε ι̣ η̣ το̣ ο̣ νο̣ μα̣ Κυ̣ ρι̣ ς̣ ευ̣ λο̣ γη̣ με̣
 νον̣ α̣ πο̣ τ̣ε̣ νυν̣ και̣ ε̣ ως̣ τ̣ε̣ αι̣ ω̣ ω̣ νος̣
Τ ο̣ ο̣ νο̣ μα̣ Κυ̣ ρι̣ ς̣ ει̣ η̣ ευ̣ λο̣ γη̣
 με̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ νο̣ ο̣ ο̣ ον̣ α̣ πο̣ τ̣ε̣ νυν̣ και̣ ε̣ ως̣
 τ̣ε̣ αι̣ ω̣ ω̣ νο̣ ο̣ ος̣